Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 11ον ◆ Άρ. Φύλλου 3162|408 | Τιμή δρχ. 400. Επί πλέον ύπερ Κοινωνικής Προνοίας δρ. 200 | Αρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεία Μητροπόλεως 42 Άρ. τηλ. 38-81

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΤΑΦΩΝ

Μέγας ὁ σπαραγμός καὶ βαθεῖα ἡ ὀδύνη, πού δοκιμάζει σήμερον ἡ Θεσσαλονίκη προπέμπουσα πανδήμως εἰς τήν τελευταίαν κατοικίαν των τὰ ἀθῶα θύματα τοῦ προχθεσινοῦ ἀνάνδρου βομβαργισμοῦ.

Ποῦ νά φαντασθοῦν οἱ δυστυχισμένοι πτωχοί ἄνθρωποι τήν τραγικήν μοῖραν πού τούς ἐπεφυλάσσετο! Εὐχαριστημένοι ἐν τῇ πτωχείᾳ των ἠγωνίζοντο διὰ νά ἀντιμετωπίσουν τήν τραχεῖαν βιοπάλην καὶ ἐδόξαζον τόν Θεόν διότι κατώρθωναν νά ζοῦν ἀναμένοντες καλλιτέρας ἡμέρας.

Καὶ αἴφνης τό ἀδόκητον καὶ φοβερόν κακόν τούς ἔπληξε τήν στιγμήν κατά τήν ὁποίαν κανένας δέν ἠμποροῦσε νά τό περιμένῃ. Καὶ τόσοι ἄνθρωποι ἀνύποπτοι καὶ ἀθῶοι κατεκερματίσθησαν καὶ ἐπολτοποιήθησαν ἐν μιᾷ στιγμῇ.

Πῶς λοιπόν νά μή κατασπαραχθῇ ἡ ψυχή ὅλων μας καὶ πῶς νά μή γεμίσῃ θλῖψιν καὶ ὀδύνην διὰ τό ἀχαρακτήριστον ἔγκλημα, πῶς δὲ νά μή θρηνήσωμεν ἐκ βάθους καρδίας τά τραγικά θύματα;

Ἡ σημερινή κηδεία των, τήν ὁποίαν αὐθορμήτως καὶ πανδήμως τελεῖ ἡ Θεσσαλονίκη ὑπείκουσα εἰς τά συγκλονίζοντα αὐτήν αἰσθήματα ἐνέχει τήν ἔννοιαν τῆς διαμαρτυρίας ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων διά τό διαπραχθέν ἀνοσιούργημα, διαδηλοῖ δὲ κατά τόν ἐντονώτερον τρόπον τήν φρίκην καὶ τήν ἀγανάκτησιν πού γεμίζουν τήν ψυχήν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς μεγαλουπόλεως ταύτης κατά τῶν ἀθλίων δραστῶν.

Καὶ τά αἰσθήματα ταῦτα διατρανούμενα οὕτω μεγαλωστί μεγάλα δά ὑπερβοῦν τά ὅρια τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπικρατείας διά νά στηλιτεύσουν εἰς σύμπαντα τόν πεπολιτισμένον κόσμον τό ἔγκλημα καὶ τούς ἐνόχους, ἀποκαλύπτοντα τάς μεθόδους καὶ τά συστήματα, διά τῶν ὁποίων ματαίως ἐπιδιώκεται ὑπό τῶν ἐχθρῶν ἡ ἐπικράτησις εἰς τόν ἀγῶνα τοῦ πολιτισμοῦ κατά τῆς βαρβαρότητος.

Τά κατακερματισμένα καὶ ἀπηνθρακωμένα πτώματα τῶν θυμάτων δά καλύψῃ σήμερον ἐλαφρά καὶ δακρύβρεκτος ἡ γῆ τῆς βαρυπενδούσης Θεσσαλονίκης. Ἀλλ' ἀπό τοῦ βάθους τῶν τάφων των δέν δά παύσουν νά διακηρύττουν ἐπί μακρόν χρόνον τό διαπραχθέν στυγερόν ἔγκλημα.

Διότι ἔχουν καὶ οἱ τάφοι φωνήν. Καὶ ἡ φωνή των, τραγική ὅσον καὶ ἀδυσώπητος, εἶναι ἀσίγαστος καὶ ἀπηχεῖ ἐσαεί εἰς τάς σελίδας τῆς ἱστορίας πού ἀποτελεῖ τό ἀδέκαστον καὶ ἀμείλικτον κριτήριον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἔργων των.

Θλιβερές ἐντυπώσεις

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΠΕΡΑΣΕΝ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Οἱ κοπετοί καὶ οἱ θρῆνοι συνεχίζονται.—Ἡ φρίκη ὁ πόνος καὶ ὁ σπαραγμός βασιλεύει σ' ὁλόκληρη τήν περιοχή.—Οἱ βομβόπληκτοι ξαναφτιάνουν τά σπιτάκια τους.—Τό αἷμα τούς κρατᾶ αἰχμαλώτους.—«Μὲ τόν τόπον αὐτόν μᾶς συνδέει τό αἷμα».—Αἱ παραδοξότητες τοῦ βομβαρδισμοῦ.—Τό μοιραῖον ἔπαιξε τόν σπουδαιότερον ρόλον.—Πολλοί διέφυγαν τόν θάνατον ἀπό μίαν σύμπτωσιν. Ἡ καλή τύχη ἑνός καφετζῆ.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Μία ἀκόμη ἐπίσκεψη στόν τόπο πού ἔπεσεν ὁ θάνατος.

Εἶνε ἡ τρίτη ἡμέρα καὶ ἡ βομβόπληκτος περιοχή ἐξακολουθεῖ νά συγκεντρώνῃ ἄπειρα πλήθη κόσμου, γιά νά ἀντιληφθοῦν ἐκ τοῦ πλησίον τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Καὶ εἰς τά πρόσωπα ὅλου αὐτοῦ τοῦ κόσμου διεκρίνετο ἡ φρίκη γιά ὅσα ἔβλεπε, ὁ σπαραγμός καὶ ὁ πόνος γιά αὐτούς πού εὗρον τόσο τραγικό θάνατο.

Τά δάκρυα κυλοῦσαν ἀπό τά πρόσωπα ὅλων στό ἀντίκρυσμα τῆς ἄνευ προηγουμένου αὐτῆς καταστροφῆς.

◆

Ἀπό σήμερα τά συνεργεῖα πού ἀνέσκαπταν τά ἐρείπια διά νά βγάλουν ἕνα ἀκέφαλο πτῶμα ἀπό τό ἕνα μέρος, ἕνα πόδι ἀπό τό ἄλλο, ἕνα χέρι ἢ μερικές σάρκες μαυρισμένες ἀπό τά κτυπήματα, σταματοῦν τό ἔργο τους τό θλιβερό. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἱδρωκοπημένοι δυό μέρες τώρα καὶ μιά νύκτα, ἔκαμαν ἄριστα τό καθῆκον τους, ἁρπάζοντας τά τραγικά θύματα, γιά νά τά βάψῃ σήμερα τό Κράτος ἰδίαις του δαπάναις, γιατί ἡ περιοχή πού ἐπλήγη σαν κατοικοῦνται ἀπό πτωχούς ἐργάτες, ἀπό ἀνθρώπους πού ἀποζοῦν ἀπό τό γλίσχρο ἡμερομίσθιό τους.

◆

Τήν θέσι τῶν συνεργείων αὐτῶν ἀπό σήμερον τήν ἐπῆραν ἄλλα συνεργεῖα πού τά ἀπήρτισαν οἱ ἴδιοι οἱ βομβόπληκτοι. Καὶ εἴδαμε ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, πού ἄλλοι μὲν εἶδαν νά χάνωνται οἱ δικοί τους, κι' ἄλλοι τό σπιτικό τους, νά ἀνασκαλεύουν τά συντρίμμια καὶ νά ἀνασύρουν τραπέζια σπασμένα, κρεββάτια στραβωμένα ἀπό τήν πίεσι, ρουχισμό κομματιασμένο καὶ ὅτι ἄλλο μποροῦσε ἐπιδιορθωνόμενο νά χρησιμοποιηθῇ.

Ὀλίγο μακρύτερα ἀπό τόν κυρίως τόπον τῆς καταστροφῆς πού τά βλήματα τῶν βομβῶν καὶ ὁ πιεσμός τοῦ ἀέρος ἀπό τάς ἐκρήξεις εἶχαν γκρεμίσει τά ξυλόκτιστα ἢ μέ τενεκέδες κατασκευασμένα σπιτάκια τους, νά περισυλλέγουν ἐκ τοῦ ἀμφροῦ σωροῦ ὅ,τι πολύτιμον ἦτο δυνατόν νά χρησιμοποιηθῇ καὶ νά προσπαθοῦν νά ἀνεγείρουν ὅ,τι ἡ βαρβαρότης τούς γκρέμισε.

Ὅλη ἡ δοκιμασθεῖσα περιοχή, ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη σήμερα ἀπό κοπετούς καὶ θρήνους τῶν πληγέντων ἀπό τίς βόμβες. Σφίγγεται ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου γιά ὅτι ἔβλεπε εἰς τόν χῶρον ἐκεῖνον πού ὁ θάνατος ἔσπειρε τό θρόνο του.

Καὶ τό περίεργον εἶναι ὅτι οἱ πιό πολλοί παθόντες καὶ τοι ἐδόθησαν εἰς αὐτούς σπιτάκια εἰς ἄλλας συνοικίας ἐν τούτοις δέν ἤνοιξαν νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τά ἐρείπια.

— Ἐδῶ θά μείνουμε, ἔλεγαν. Μὲ τό τόπο αὐτόν μᾶς συνδέει τό αἷμα τῶν δικῶν μας.

Καὶ μὲ ὅσες δυνάμεις τούς ἀπέμειναν προσπαθοῦν νά ξαναστήσουν τίς παράγκες τους ὅπως ὅπως, μὲ λίγα ξύλα καὶ λίγες κομματιασμένες λαμαρίνες.

◆

Ὁ ἅγιος αὐτός βομβαρδισμός πού θά μείνῃ ἀξέχαστος στήν μνήμη ὅλων, μᾶς παρουσίασε πολλές παραδοξότητες, πού τό μοιραῖον ἔπαιξε τόν κυριώτερον ρόλον. Οὕτω, ὅπως λέγεται, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κέντρου τό ὁποῖον ἔγινεν ὁ τάφος δέκα ἓξ ἀτόμων, ὀλίγον πρό τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐξῆλθεν ἀπό τό καφενεῖον του διά νά δεῖξῃ εἰς ἕνα πελάτην του κάποιο σπίτι πού ἐζητοῦσε καὶ ὅταν ἐλησμόνησε ὁ συναγερμός καὶ ἐπέστρεψεν εὗρε τοῦτο ἄμορφον ωωρὸν ἐρειπίων.

Μιά γρηούλα ἐγκατέλειψε τήν παράγκα της καὶ μετέβη εἰς μίαν ἄλλην κοντεινήν, ὅπου εἶχε τραγικόν θάνατον διαμελισθεῖσα ἀπό τάς βόμβας οἰκιτρόιατα, ἐνῶ τό σπιτάκι της δέν ὑπέστη καμμιά ζημιά.

Τρία παιδάκια παρά τάς συστάσεις τῶν γονέων των, τούς ἐξέφυγαν καὶ ἀπεμακρύνθησαν περί τά χίλια μέτρα. Καὶ τά μέν δυό παιδιά ἔπεσαν κάτω εἰς τήν ρίζαν ἑνός δένδρου, τό δὲ τρίτον εἰς ἕτερον δένδρον τό ὁποῖον ἀπεῖχε περί τά πέντε μέτρα τοῦ ἄλλου. Δέν παρῆλθον παρά ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας καὶ ἔπεσε μία βόμβα πλησίον στά δυό δένδρα. Ἀποτέλεσμα ἦτο τό ἕνα παιδί πού εὑρίσκετο στό δεξιόν δένδρον νά κομματιασθῇ ἀπό τά θραύσματα τῆς βόμβας καὶ τό δένδρον νά κοπῇ ἀπό τήν ρίζαν, τό δὲ ἄλλο δένδρον πού εὑρίσκετο πλησίον καθώς καὶ τά δυό παιδιά πού ἐζήτησαν καταφύγιον εἰς αὐτό, δέν ἔπαθαν τίποτε. Δέον νά σημειωθῇ ὅτι οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν πού παρέμειναν στό σπίτι ἐφονεύθησαν ἀμφότεροι.

Τέλος ἕνας ἐργάτης ἐνῶ μετέβαινεν στό σπίτι του, ἐκλήθη ἀπό ἕνα γειτονικό φίλο νά κιτῇ ἕνα οὖζο», ὁπότε ἤρχισεν ὁ βομβαρδισμός. Ἀμέσως ἐξῆλθε δρομαίως ἐπειδὴ ἀνησύχησε διά τήν οἰκογένειάν του, ἐνῶ αἱ βόμβαι ἔπεφταν βροχηδόν. Καὶ ἔβαλε στό σπῆτι του χωρίς νά πάθῃ τίποτε, ἐνῶ στόν δρόμο τά σπίτια τό ἕνα μετά τό ἄλλο ἐγκρεμίζοντο. Δυστυχῶς ὅμως ἡ οἰκογένειά του εἶχε πολιοποιηθεῖ κάτω ἀπό τά ἐρείπια τοῦ σπιτιοῦ του. Ἐπιστρέφει κατόπιν μὲ τήν ἰδίαν ἀφοβίαν εἰς τό σπίτι τοῦ φίλου του μά καὶ αὐτοῦ τό σπίτι εἶχε πέσει καὶ μόνον οἰμωγαί ὑπόκωφοι ἠκούοντο κάτω ἀπό τά συντρίμματα τοῦ σπιτιοῦ.

Ἀμέσως ἐπεδόθη μὲ τά χέρια εἰς τήν ἐκσκαφήν παρά τήν κόλασιν τοῦ πυρός ποὺ τόν περιέβαλλε καὶ ἐπέτυχε νά σώσῃ τά τρία ἀπό τά πέντε μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ φίλου του καὶ αὐτός δέν ἔπαθεν ἀπολύτως τίποτε.

◆

Ἡ ὑπηρεσία Στεγάσεως ἐν συνεργασίᾳ μὲ τήν Διεύθυν-

(Συνέχεια εἰς τήν Β' Σελίδα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΜΑΤΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΔΥΣΦΟΡΙΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, (ΔΝΒ).—Πολλά μέλη τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, ὡς ἀγγέλλει ὁ πολιτικός συνεργάτης τοῦ «Νταίηλυ Ἐξπρές», ἐχαρακτήρισαν τόν τελευταῖον λόγον τοῦ Σμάτς ὡς «μή σκόπιμον». Ἡ σχετική κριτική στρέφεται κυρίως κατά δύο σημείων. Ἐν πρώτοις ὁ λόγος τοῦ Σμάτς ἦτο μέν ἴσως κατάλληλος διά μίαν κλειστήν συνεδρίασιν οὐχί ὅμως διά τήν μεγάλην δημοσιότητα. Δεύτερον ἡ στιγμή ἡ ὁποία ἐξελέγη διά τήν γνωστοποίησιν τοῦ λόγου δέν ἦτο καθόλου εὐτυχής. Ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ Γαλλία εἰς τήν μεταπολεμικήν Εὐρώπην δέν θά εἶνε πλέον μεγάλη δύναμις πρέπει νά ἐεωρηθῇ «κατά τό παρόν στάδιον τοῦ πολέμου ὡς ἀτυχής».

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

ΤΟΚΙΟ (ΔΝΒ)—Τήν 7ην Δεκεμβρίου παραμονήν τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρίτου πολεμικοῦ ἔτους τό στρατηγεῖον δίδει ἐπισκόπησιν τῶν στρατιωτικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ μάλιστα ἀπό τήν ἀρχήν Δεκεμβρίου 1942 μέχρι πέρατος τοῦ Νοεμβρίου 1943.

Κατ' αὐτήν ἡ Ἰαπωνία ἐπολέμησεν εἰς τάς νοτίας περιοχάς καὶ εἰς τάς Ἀλεούτας ἐναντίον ἐχθρικῶν δυνάμεων συνολικῶς περίπου 400.000 ἀνδρῶν εἰς τάς ὁποίας ἐπροξενήθησαν ἀπώλειαι 193.000 ἀνδρῶν συμπεριλαμβανομένων τῶν φυγάδων καὶ αἰχμαλώτων. Ὁ ἀριθμός τῶν καταστραφέντων ἢ καταρριφθέντων ἀεροπλάνων τοῦ ἐχθροῦ ἀνέρχεται εἰς 2728 αἱ δὲ ἀπώλειαι πλοίων τοῦ ἐχθροῦ εἰς 185. Εἰς τήν Κίναν συνεπλάκησαν μὲ τούς Ἰάπωνας 2.370.000 ἄνδρες. Ἀπό Ἰαπωνικῆς πλευρᾶς ἠτιθμήθησαν 210.000 νεκροί τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἀριθμός τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν φυγάδων ἀνέρχεται εἰς 221627 τῶν βυθισθέντων καὶ βλαβέντων πλοίων εἰς 88 τῶν κυριευθέντων σκαφῶν εἰς 3166 καὶ τῶν καταρριφθέντων ἀεροπλάνων εἰς 373.

Αἱ Ἰαπωνικαί ἀπώλειαι ἀνέρχονται εἰς 32962 νεκρούς καὶ 313 ἀεροπλάνα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΙΚΑΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ ΤΑΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΙΚΑΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Δεκέμβριος.—Οἱ ἐπιβάται κλιναμάξης ταχείας ἀμαξοστοιχίας ὁσάκις κατά τήν νύκτα ἀγρυπνοῦν ἀσχολοῦνται πολλάκις μὲ τό ζήτημα ἂν κατά τήν στιγμήν ἐκείνην ἡ ἁμαξοστοιχία προχωρεῖ πρός τά πρόσω εἰς εὐθεῖαν γραμμήν ἢ διαγράφει καμπύλην, πρός ποίαν πλευράν γίνεται ἡ καμπυλόγραμμος αὐτή κίνησις (πρός τά δεξιά ἢ ἀριστερά) καὶ μετά ποίας ταχύτητος. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἁπλῶς ἕνα παιγνίδι, ἀποτελεῖ ὅμως μίαν ἐσώτερον ἀπεθυμοῦσαν πρός τήν ἐπίλυσιν ἀντιλήψεως περιστροφικῶν κινήσεων.

Σοβαρώτερον καὶ σπουδαιότερον ἀποβαίνει τό ζήτημα κατά πόσον εὐριακόμεθα εἰς εὐθύγραμμον ἢ καμπυλόγραμμον κίνησιν, διά τόν πιλότον ἀεροπλάνου, τό ὁποῖον ἵπταται τυφλῶς ἐντός ὁμίχλης ἢ εἰς τό σκότος τῆς νυκτός. Οἱ κατασκευασταί ἀεροπλάνων δέν ἠμέλησαν βεβαίως νά ἐφοδιάσουν ταῦτα μέ συσκευάς τῆ βοηθείᾳ τῶν ὁποίων ὁ ἀεροπόρος δύναται κατά πᾶσαν στιγμήν νά προσανατολισθῇ μετ' ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾶ τήν θέσιν τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τήν κίνησιν αὐτοῦ πρός τήν γῆν. Τό ζήτημα ὅμως εἶναι ἂν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄνευ τῶν συσκευῶν τούτων θά ἠδύνατο νά προσανατολισθῇ, ἂν δηλαδή ὁ ἄνθρωπος τῶ ὅτι εἶναι εἰς θέσιν διά μιᾶς, οὕτως εἰπεῖν, ἰδιαιτέρας αἰσθήσεως νά ἀντιλαμβάνεται τάς περιστροφικάς κινήσεις μὲ ἄλλας λέξεις ἂν ἔχῃ «αἴσθησιν περιστροφῆς». Βεβαίως ἡ αἴσθησις αὕτη τό τε μόνον δύναται νά δράσῃ ὅταν, ὅταν, ὅπως εἰς τά ἀνωτέρω παραδείγματα, ἀποκλείεται ἡ σύμπραξις τῆς ὁράσεως.

◆

Ὡς ἐξαίρεται ἐκ σχετικοῦ

ΠΕΝΘΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

Πέθανε καὶ κηδεύθηκε πρό ἡμερῶν ὁ Βασίλειος Ριάδης. Ἀλβούρδα πέρασε τήν Ἀχερουσία λίμνη ὅπως ὁδοιπόρησε ἤταν καὶ ὅλη ἡ ζωή του. Ἀλλά πόσο πιό γιομάτη καὶ πιό ἔντονη ἀπ' τή ζωή μερικῶν συνανθρώπων μας; οἱ ὁποῖοι μὲ τήν πιό μικρή ἀφορμή κάνουν τόν παταγωδέστερο δρυβο γύρω τους.

Ἐγκατέλειψε τή Θεσσαλονίκη σὲ πολύ μικρή ἡλικία μόλις τελείωσε τό Γυμνάσιο. Ἀπό τότε ἐπί 30 χρόνια περίπου σπούδασε καὶ ἐργάσθηκε στό ἐξωτερικό στίς περισσότερες χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὡς μηχανικός καὶ διευθυντής τεραστίων τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅταν πιά κουράσθηκε στή ξενητιά ἦλθε καὶ ἐγκαταστάθη πάλι στή γενέτειρά του ὁ ἴδιος ὅπως ἔφυγε ἁπλός, γλυκόλογος, χωρίς καμμιά ἔπαρση, χωρίς καμμιά προπόθεια ἐπιδείξεως.

Ἦταν κάτοχος ὅλων σχεδόν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν. Τεχνικός μὲ μόρφωσιν καὶ πεῖραν τεραστίαν ἡ ὁποία δυστυχῶς ἔμεινε ἀχρησιμοποίητος εἰς τήν Ἑλλάδα. Διάβαζε ὅσο σπάνια μπορεῖ νά βρῇ κανείς ἀκόμη ἄνθρώπους— καὶ ἦταν Ἕλλην ὡς τό κόκκαλο— τελευταίως κατά τά πολεμικά ἔτη προσέφερε ἐθελουσίως τάς ὑπηρεσίας εἰς τόν Δ. Ἐρυθρόν Σταυρόν ὅπου ὡς ὀργανωτής τῆς ὑπηρεσίας διανομῆς γάλακτος προσέφερε ὑψίστας ὑπηρεσίας.

Ὕστερα ἀπό τό πρόωρο χαμό τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ μεγάλου Μακεδόνος μουσουργοῦ Αἰμιλίου Ριάδη ἡ Μακεδονία χάνει πρόωρα καὶ ἕνα δεύτερο πολύτιμο τέκνο της τόν Βασίλειο Ριάδη. Εἰς τήν ὀξυχόν του καὶ τόν εἰς Βέλγιον διαμένοντα υἱόν του εὐχόμεθα τήν ἐξ ὕψους παρηγοριάν.

Κ.

ΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΤΙΤΟ ΙΔΡΥΣΑΝ "ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ"

"ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ" ΕΝΑΣ ΠΡΩΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ!

ΑΓΚΡΑΜ, (ΔΝΒ).—Αἱ μπολσεβικικαί συμμορίαι τοῦ Τίτο ἵδρυσαν ἰδίαν κυβέρνησιν ἐναντίον τῆς ὁποίας διεμαρτυρήθη ἤδη ἡ ἐν Καΐρῳ εὑρισκομένη κυβέρνησις τῶν Γιουγκοσλάβων φυγάδων. «Ἀρχηγός τοῦ κράτους» εἶναι ὁ μέχρι τοῦδε πολιτικός ἐπίτροπος τοῦ Τίτο. Ὁ Ἰβάν Ρίμπα εἶναι «πρωθυπουργός» καὶ ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν ὁ ἴδιος ὁ Τίτο ὁ ὁποῖος διά πρώτην φοράν ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι ὁ πρώην Κροάτης κατάδικος Γιοσ. Μπρός.

Ὁ κροατικός τύπος τονίζει εἰς τά σχόλια του ὅτι τά μέλη τῆς «κυβερνήσεως» ταύτης εἶναι γνωστά ὡς κομμουνισταί, ὅτι στεροῦνται παντός λαϊκοῦ αἰσθήματος καὶ ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι ἀγωνίζονται διά τήν παγκόσμιον ἐπανάστασιν.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΕΣ ΔΥΣΧΡΕΣΤΗΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ Κ)ΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, (Δ. Ν. Β.).—Ὡς ἐξάγεται ἀπό διαφόρους γνώμας τῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου ἡ Ἀγγλική ἀγροτική πολιτική προσκρούει ἐπί τῆς ὁλονέν μεγαλυτέρας ἀντιδράσεως ἀπό μέρους τῶν χωρικῶν καὶ τῶν γαιοκτημόνων. Εἰς μίαν συνεδρίασιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν γαιοκτημόνων τῆς Κομμητείας τοῦ Λίνκολ Σάϊτ, ὡς πληροφορεῖται ἡ ἐφημερίς «Νταίηλυ Ἐξπρές» ἐγένετο δεκτόν ψήφισμα εἰς τό ὁποῖον τονίζεται ὅτι «δέν ὑπάρχει πλέον καμμία ἐμπιστοσύνη εἰς τήν ἀγροτικήν πολιτικήν τῆς Κυβερνήσεως».

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Κρυστάλω

ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

96ον

Σιγά σιγά ὅμως ἄρχισε νά συνέρχεται. Καὶ αἰσθάνονταν τώρα φοβερούς πόνους. Ἀλλά ἐλόυφαζεν ἐκεῖ πού ἦταν χωρίς νά κινηθῇ διόλου. Γιατί ἐφοβεῖτο ὅτι οἱ ἐχθροί του θά ἐψιχναν γιά νά τόν βροῦν. Τί ὥρα ἐπερνοῦσε καὶ ὁ Καραφωτιᾶς; δέν ἄκουε πιποτε ἄλλο ἀπό τόν γνωστόν του ψίθυρον τοῦ δάσους καὶ ἀπό σβρλιάσματα τσακαλιῶν.

Ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἄρχισε νά θερμαίνῃ τήν ψυχή του. Τό στρόμητο αὐτό παλληκάρι πού ποτέ δέν εἶχε φοβηθῇ τόν θάνατο καὶ δέν εἶχε ποτέ λογαριάση τή ζωή του, τώρα ἤθελε νά ζήσῃ γιά τήν ἀγάπη του.

Καὶ ἐνῶ οἱ πόνοι ἐσπαράζαν τό κορμί του ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά του ἦταν στή Κρυστάλω. Μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς του ἔβλεπε μπροστά του τήν ὡραία μορφή τῆς ἀγαπημένης του καὶ τοῦ ἐφαίνετο πῶς ἄκουε νά τοῦ λέγῃ ὅτι θέλει νά ζήσῃ γι' αὐτόν καὶ γιά ἀγάπη του.

Ἀλλά κάποια στιγμή τό γλυκό ὅραμα ἐχάθη ἀπ' τά μάτια του καὶ ἡ σκέψις του Καραφωτιᾶ ἐπανῆλθε.

Ἐκεῖ θά ἔμενε; "Αν ξημέρωνε οἱ ἐχθροί του πού θά ἦταν ἐκεῖ γύρω, θά κατέβαιναν στή χαράδρα νά ἐρευνήσουν καὶ θά τόν εὕρισκαν βέβαια. Ἔπρεπε λοιπόν νά φύγῃ πρίν ξημερώσῃ. Κα ἔπρεπε νά φύγῃ γρήγορα γιατί τό σκοτάδι ἄρχισε νά ἀραιώνῃ. Ἀλλά πῶς; νά φύγῃ, ἀφοῦ δέν μποροῦσε νά κινηθῇ καλά καλά;

Τί δέν κατοικοῦσε ὅμως; τό ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὅταν ὑποβαλλίζεται ἀπό τήν ἀγάπη; Ὁ Καραφωτιᾶς ἔβαλε ὅλες τίς δυνάμεις του χωρίς νά λογαριάζῃ τούς πόνους. Καὶ ἄρχισε νά σαλεύῃ καὶ νά κινεῖται. Ὁ κίνδυνος ἦταν μήπως ἀφήνοντας τά κλαδιά στά ὁποῖα ἦταν τόσο καλά σκαλωμένος δέν μπορέσῃ νά πισωθῇ ἀπό ἄλλα καὶ κατρακυλίσῃ πάλι στήν ἄβυσσο.

Σιγά σιγά ἐπιάσθηκε ἀπ' ἄλλα κλαδιά πού ἦταν παραπάνω καὶ ἐσύρθηκε. Ἤθελε νά βγῇ ἐπάνω στό μονοπάτι γιατί ἐλογάριαζεν ὅτι οἱ ἐχθροί του ἂν ἔψαχναν νά τόν βροῦν δέν θά ξηγιανταν ἐπάνω στό μονοπάτι ἀλλά κάτω στή χαράδρα. Καὶ ἔπειτα στό μονοπάτι ὑπῆρχε ἐλπίδα νά περάσῃ κανένας; τσομπάνος; ἢ ξυλοκόπος καὶ νά τόν βοησήσῃ. Ἐνῶ στή χαράδρα μέσα δέν ὑπῆρχε ψυχή ζωσα. Καὶ αὐτός εἶχεν ἀνάγκη βοηθείας γιά νά σωθῇ.

Σέρνοντας λοιπόν καὶ βοηθούμενος ἀπό τά κλαδιά ἀνέβαινε ὁλοένα πρός τά ἐπάνω σιγά σιγά μά σίγουρα.

Δύο ὥρες τόν ἐχρειάσθηκαν γιά νά ἀνέβῃ τά εἴκοσι τριάντα μέτρα πού τόν ἐχώριζαν ἀπό τό χεῖλος τῆς χαράδρας. Καὶ ὅταν ἐφθασεν ἐκεῖ εἶχε ξημερώσῃ πιά γιά καλά. Ὁ αὐγερινός ἐχάνετο μέσα στά χρυσαῖγια πού ἐσκόρπιζεν ὁ ἥλιος πρίν φανῇ εἰς τόν ὁρίζοντα.

Καὶ ἦταν καιρός νά φθάσῃ. Γιατί μόλις ἔφθασε στό χεῖλος καὶ ἐκάθησεν ἐκεῖ ἔλιπο θύμησε. "Οταν συνῆλθε εὑρέθηκε μέσα σ' ἕνα μαντρί καὶ εἶδε ἐμπρός του ἕνα νεαρό τσομπάνο.

— Ποῦ εἶμαι; ἠρώτησε.

— Ποιός εἶσαι, τόν ἠρώτησε ἀντί ν' ἀπαντήσῃ ὁ νεαρός τσομπάνος.

— Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶμαι, Χριστιανέ; εἶμαι παλληκάρι μου εἶπεν ὁ Καραφωτιᾶς.

— Ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τό βλέπω μά πές μου ποῖος εἶσαι καὶ πῶς βρέθηκες κτυπημένος.

Ὁ Καραφωτιᾶς ἔδν ἐνόμισε φρόνιμον ν' ἀποκαλύψῃ τήν ταυτότητά του καὶ τήν περιπέτειάν του. Δέν ἤξερε ποιός ἦταν ὁ νεαρός αὐτός τσομπάνος. Πιθανόν νά ἦταν ἄνθρωπος τῶν ἐχθρῶν του. Γι' αὐτό εἶπε.

— Λάμπη μέ λένε καὶ εἶμαι ἀπ' τά πέρα χωριά. Μ' ἐπισαν στό δρόμο κλέφτες καὶ ὁφοῦ μ' ἐλήστευσαν μ' ἐκτύπησαν καὶ μ' ἔρριξαν στό μεγάλο λάκκο. Μά συνῆλθα καὶ βγῆκα ἐπάνω.

— Ἐκεῖ πού σέ βρῆκα ἐ; Εἶσαι βασεμένος; πολύ;

— Εἶμαι ἀσχημα κτυπημένος. Δέν ἔχεις κανένα ζῶο νά μέ πᾶ; στό χωριό μου;

— Γιά ζῶο εὔκολο εἶναι. Μά εἶμαι μόνος μου καὶ δέν μπορῶ ν' ἀφήσω τά γίδια. Τό στόγευμα πού θά σνέβῃ ὁ ἀδελφός μου στό μαντρί θά μπορέσω νά σέ κατεβάσω στό χωριό.

— Καὶ ἀπό ποιό χωριό εἶσαι;

— Ἀπ' τό Ζουζοῦκι δῶ κάτω, τό ξέρεις;

— Ἄκουστά τό ἔχω.

Ὁ νεαρός τσομπάνος ἀνάψε μέ φρύγανα φωτιά καὶ ἔβρασε γάλα, τό ὁποῖον ἔδωκε στόν Καραφωτιᾶ.

Τό ζεστό ποτό τόν ἐζωογόνησε καὶ τόν ἐτόνωσε. Ἀλλ' οἱ πόνοι του ἦταν φρικώδεις. Ἔσφιγγε τά δόντια του γιά νά μή φωνάξῃ.

— Πονᾶς πολύ; ἠρώτησεν ὁ νεαρός τσομπάνος; μέ εὐσπλαγχνία.

— Λίγακι πονῶ. Μά δέν εἶναι τίποτε.

— Θά περάσῃ μή στεναχωριέσαι..

Αἱ ὧραι ἐπερνοῦσαν ἔτσι. Καὶ οἱ πόνοι τοῦ Καραφωτιᾶ ἐδυνάμωναν.

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ
ΕΤΕΛΕΣΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ Η ΚΗΔΕΙΑ
ΤΩΝ ΑΤΥΧΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ

Μὲ βαθύτατο ψυχικὸ ἄλγος ἐκήδευσεν ἡ Θεσσαλονίκη σήμερον πανδήμως τὰ τραγικὰ θύματα τοῦ προχθεσινοῦ ἀνηκούστου εἰς ἀγριότητα βομβαρδισμοῦ.

Εἰς τὸ πένθος μετέσχεν ὁλόκληρος ἡ πόλις. Ὀλίγον πρὸ τῆς κηδείας θὰ τὰ καταστήματα, τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικὰ γραφεῖα, καθὼς καὶ αἱ τράπεζαι καὶ ὅλος ὁ κόσμος ὁριθμούμενος εἰς χιλιάδας ἔσπευσε νὰ κατακλύσῃ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὸ προαύλιον τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ πλατείαν.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Τὴν πρωΐαν τὰ τραγικὰ δύματα μετεφέρθησαν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ψαλῇ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία. Ὀλίγον βραδύτερον κατέφθασαν οἱ οἰκεῖοι τῶν ἀτυχῶν θυμάτων. Γόοι καὶ κρυγαὶ πόνου ἐδόνουν τὸν Ναόν, κάποτοι καὶ θρῆνοι ὁτελεύτητοι τῶν πληγεισῶν οἰκογενειῶν ἠκούοντο ἀπὸ παντοῦ.

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τὴν 10ην πρωϊνὴν κατέφθασαν εἰς τὸν Ναὸν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ὁ ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς κ. Σιμωνίδης καὶ ὅπασαι αἱ πολιτικαί, δικαστικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ὡς καὶ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ὅλων τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν ἀναπήρων.

Στεφάνους κατέθεσαν αἱ Ἀρχαὶ Κατοχῆς, ἡ Γενικὴ Διοίκησις, ὁ Δῆμος, αἱ πληγεῖσαι ἐργατικαὶ συνοικίαι, ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία κ. ἄ.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου κ. Γενναδίου.

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ

Ἀκολούθως ἤρχισεν ἡ κατάθεσις στεφάνων. Μεθ' ὃ ὁ Δήμαρχος κ. Σερεμέτης ἀπεχαιρέτησεν ὡς ἀκολούθως τὰ τραγικὰ δύματα ἐκ μέρους τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.

Πεφιλημένοι νεκροί,

Βαθύτατα συγκεκινημένος ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας κηδεύει σήμερον μετὰ βαθυτάτου πόνου, ἀθῶα δύματα ἀγρίας καὶ ἀνάνδρου ἐπιδρομῆς.

Ἐπέπρωτο καὶ ἡ Θεσσαλονίκη νὰ ὑποστῇ βαρεῖας τὰς συνεπείας τοιούτων ἐπιδρομῶν καὶ νὰ θρηνήσῃ ἄμαχα καὶ ἀθῶα τέκνα αὐτῆς.

Ὁ ἄδικος καὶ πράωρός σου τος βαθυτάτου ἄλγους τὰς καρδίας ὅλων ἡμῶν.

Καθ' ὃν χρόνον εἴσθε συγκεντρωμένοι εἰς τὰς ἑστίας ὑμῶν, ἀμέριμνοι ἐν μέσῳ τῆς οἰκογενειακῆς χαρᾶς καὶ τῶν προσφιλῶν ὑμῖν προσώπων, ἐπέρχεται ἐλλοχεύων ὁ θάνατος καὶ ἁφαιρεῖ ὑμᾶς βιαίως καὶ ἀνάνδρως ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Οὕτως ἠθέλησεν ὁ Ὕψιστος τοῦ Ὁποίου ἀνεξερεύνητοι αἱ Βουλαὶ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοί.

Εἶναι ὁδυνηρὸν τὸ πλῆγμα τοῦτο καὶ σύμπας ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ μεγάλου ψυχικοῦ πόνου θρηνεῖ τὸν ἄδικον θάνατόν σας.

Ἀναπαύθητε ὅμως ἐν εἰρήνῃ διότι ὅλοι ἡμεῖς δέλομεν μερίμνησει διὰ τὴν περιβαλλυσιν τῶν προσφιλῶν σας τέκνων καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν σας.

Αἰώνια ἡ μνήμη ὑμῶν.

Κατόπιν ὁ φοιτητὴς τῆς φιλολογίας Κ. Ζαφειρόπουλος ἀπήγγειλεν ἕνα σπαρακτικὸν ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν συνταρακτικὸν βομβαρδισμὸν καὶ ὁ κ. Κασίμης ἐκ μέρους τῶν πληγεισῶν περιοχῶν.

Η ΕΚΦΟΡΑ

Τὴν 10.30 ἐγένετο ἡ ἐκφορὰ ἐκ τοῦ ναοῦ. Προηγεῖτο ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου, ἠκολούθει λόχος τῆς ἑκατονταρχίας, τμῆμα τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ στέφανα καὶ ἤπουτο τὰ φέρετρα ὅπισθεν τῶν ὁποίων ὁλόλυζον συγγενεῖς τῶν τραγικῶν θυμάτων. Ἐπίσης συνώδευσαν τοὺς νεκροὺς μέχρι τῆς τελευταίας των κατοικίας ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ὁ ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς καὶ ὅλαι ἐν γένει αἱ ἀρχαί. Ἐπίσης συνώδευσαν τὴν ἐκφορὰν καὶ ἄπειρα πλήθη κόσμου μὲ τὸν πόνον καὶ τὴν θλῖψιν ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων.

Εἰς τὸ νεκροταφεῖον κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τελευταίων τιμῶν, ἄλλαι σπαρακτικαὶ σκηναὶ ἐξετυλίχθησαν ἀπὸ μέρους τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων, οἱ ὁποῖοι μετὰ δυσκολίας ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τὰ φέρετρα.

ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ 550 ΑΤΟΜΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΔΝΒ)—Τὰ ἕξη τοῦ Νοεμβρίου ἐσημειώθη νέος σεισμὸς εἰς τὰς πληγείσας περιοχὰς τῆς βορειοανατολικῆς Ἀνατολίας. Ὡς ἀναφέρει ἡ «Τζοὺμ Χουριὲτ» εἰς τὸ Ἔρμπα ἐφονεύθησαν 550 ἄτομα. Εἰς πολλοὺς τόπους ἡ γῆ ἤνοιξεν 2 δὲ χωρία κατεστράφησαν ἐντελῶς.

ΤΑ ΟΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ (Δι.Ν.Β.) — Τὸ ἱσπανικὸν ὑπουργεῖον δικαιοσύνης ἐδημοσίευσεν τὰς ἡμέρας αὐτὰς βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «ἐρυθρὰ τρομοκρατία εἰς τὴν Ἱσπανίαν» ὅπου παρουσιάζεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρυθρᾶς τρομοκρατίας κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἦτοι αἱ δολοφονίαι, ἡ διαρπαγὴ καλλιτεχνικῶν μνημείων, ὁ βιασμὸς ἀνηλίκων, αἱ πυρπολήσεις ἐκκλησιῶν, αἱ διώξεις τῶν κληρικῶν, αἱ μέθοδοι βασανισμοῦ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν πρακτόρων τῆς Μόσχας. Τὸ βιβλίον περιέχει 600 σελίδας καὶ 200 φωτογραφίας. Εἰς τὸν πρόλογον τὸν συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης Ἄσυνος λέγεται σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὸ ἔργον ἐγράφη διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν θηριωδίαν τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Τὸ βιβλίον δέον νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὅτι ἕκαστος Ἱσπανὸς θὰ πρέπει νὰ πράξῃ τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἐπανάληψιν παρομοίων γεγονότων.

Η ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΡΣΙΚΗΝ

ΓΕΝΕΥΗ (ΔΝΒ)— Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα προέβη εἰς διάβημα διαμαρτυρίας παρὰ τῷ Ντὲ Γκὼλ διότι ἀπηγορεύθη τὸ ταξείδιον τοῦ ἑκ Κορσικῆς κομμουνιστοῦ βουλευτοῦ Μπαρτολίνι εἰς Κορσικήν. Ἀπὸ τὰ σχόλια τοῦ κομμουνιστικοῦ τύπου προκύπτει ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἀλγερίου ἐπηρεασμέναι ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν διείσδυσιν εἰς τὴν Κορσικὴν ἐπεχείρησαν νὰ περιορίσουν τὴν κίνησιν ταύτην μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς νήσου. Οἱ κομμουνισταὶ παραπονοῦνται ὅτι πολλαὶ κοινοτικαὶ διοικήσεις αἱ ὁποῖαι ἐσχηματίσθησαν αὐθορμήτως ἅμα τῇ καταλήψει δὲν ἀνεγνωρίσθησαν εἰσέτι ὑπὸ τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν.

ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ ΠΟΛΛΑΙ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΓΕΝΕΥΗ, 8. (ΔΝΒ).—Πολυάριθμοι βρεττανικαὶ στρατιωτικαὶ ταχυδρομικαὶ ἀποστολαὶ ὡς γνωρίζει κατὰ τοὺς «Τάϊμς» ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἀγγλικῶν ταχυδρομείων ἐχάθησαν κατόπιν ἐχθρικῆς ἐράσεως.

Ἰδιαιτέρως ἐχάθησαν αἱ ταχυδρομικαὶ ἀποστολαὶ διὰ τὰς Ἰνδίας, τὴν Κεϋλάνην, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Συρίαν, τὸν Ἰράκ καὶ τὸ Ἰράν αἱ ὁποῖαι ἀπεστάλησαν ἐξ Ἀγγλίας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 18ης Ὀκτωβρίου. Πλὴν τούτου κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐφοδιαστικαὶ ἀποστολαὶ ἐπιστολῶν διὰ τὴν Κεϋλάνην τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικήν, τὰς Ἰνδίας, τὸ Ἰράν καὶ τὸ Ἰράκ αἱ ὁποῖαι ἀπεστάλησαν ἐξ Ἀγγλίας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῆς 8ης καὶ 16ης Ὀκκωβρίου.

ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΕΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ (ΔΝΒ)—Ἡ λογοκρισία ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐξησκεῖτο εἰς ταχυδρομεῖα, τηλεγραφήματα καὶ τηλεφωνήματα πρὸς τὰς Ἀζόρας, πρὸς τὰς νήσους τοῦ Πρασίνου Ἀκρωτηρίου καὶ πρὸς τὴν Μαδέϊραν θὰ ἐπεκταθῇ προσεχῶς εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ὅλας τὰς Πορτογαλλικὰς ἀποικίας.

Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ "ΤΙΓΡΙΣ"

ΓΕΝΕΥΗ (ΔΝΒ).—Τώρα μόλις ὡς πληροφορεῖται τὸ «Νταίηλυ Ἔξπρες» ἀνήγγειλε τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον πόσοι ἄνδρες ἐκ τοῦ ὑποβρυχίου «Τίγρις» τοῦ ὁποίου ἀνηγγέλθη ἡ ἀπώλεια κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐχάθησαν μετ' αὐτοῦ. Πρόκειται περὶ 8 ὀξιωματικῶν καὶ 57 ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος.

Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ, Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΚΑΙ Ο ΙΝΟΝΟΥ ΣΥΝΗΝΤΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

ΒΕΡΝΗ, 8.12.43 (Δ. Ν. Β.).—Ὁ «Ἡνωμένος τύπος» πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου τὰ κάτωθι. Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας συνηντήθησαν εἰς Κάϊρον ὁ Ρούσβελτ ὁ Τσῶρτσιλ καὶ ὁ Ἰνονοῦ διὰ ἑνὸς συνομιλήσουν ἐν ἑπτάσει ἐπὶ τῆς καταστάσεως ὡς αὕτη διεμορφώθη κατόπιν τῆς διασκέψεως τῆς Τεχεράνης. Ὡς ἀγγέλλεται εἰς τὴν νέαν ταύτην διάσκεψιν τοῦ Καίρου λαμβάνουν ἐπίσης μέρος ὁ Τσὲν καὶ ὁ Χόπκιν, καὶ ὁ Μενεμεντζόγλου.

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΟΥΔΕΝ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΤΙΚΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 8. (ΔΝΒ).—Ἡ ἐφημερὶς «Ντάγκενς Νιχέτερ» γράφει ὅτι ἐν Λονδίνῳ θεωροῦν τὴν δήλωσιν τῆς Τεχεράνης ὡς μίαν ἀπόδειξιν ὅτι εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν συμμάχων ἔπαυσαν πλέον νὰ βαυκαλίζωνται μὲ τὰ ὄνειρα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ μία ἐσωτερικὴ ἐξέγερσις ἐν Γερμανίᾳ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποδεικνύεται περαιτέρω καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε προσδοκίας δὲν ἐξεδόθη ἀνακοινωθὲν πρὸς τὸν Γερμανικὸν λαόν.

ΤΑΠΕΙΝΑΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΙΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΝ
ΥΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 8. (Δ.Ν.Β.)— Εἰς τὴν Τεχεράνην ἐθεσαν φθαλμοφανῶς πολὺ μέλι μέσα εἰς τὸ στόμα των διὰ νὰ δείξουν τοὐλάχιστον ἐπιφανειακῶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς συνδιασκέψεως μεγάλη ἐγκαρδιότης καὶ ἐξαιρετικὴ χαρά. Οἱ Ἑβραῖοι γραφεῖς οἱ ὁποῖοι περιγράφουν ἀκριβῶς πῶς οἱ «σύμμαχοι ἐπαρνίσθησαν τὸ πῶς ἔπτυσαν» συνετέλεσαν καὶ αὐτοὶ κατὰ μέγα μέρος διὰ νὰ συγγράψουν τὴν ἀπαραίτητον μουσικὴν εἰς ἣν Κωρδιάν τῆς Τεχεράνης.

Εἰς ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ θεωρεῖ ὡς ὅλως ἰδιαίτερως ἄξιον μνείας νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἐκπλήκτους ἀναγνώστας του πῶς οἱ τρεῖς ἐγκληματίαι τοῦ πολέμου παρὰ τὴν πρασίνην τράπεζαν τῆς Τεχεράνης προσεφώνουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. «Ὁ μαχητικός μου φίλος» ἔλεγεν ὁ Στάλιν προσφωνῶν τὸν Τσῶρτσιλ, «Ρούσβελτ ὁ μένας ἀνήρ», ἔλεγεν ὁ Τσῶρτσιλ προσφωνῶν τὸν σύντροφόν του τῆς Οὐασιγκτων. Καὶ «Στάλιν ὁ μέγας»: Αὐτὸς ἦτο ὁ τίτλος μὲ τὸν ὁποῖον προσεφώνει ὁ Τσῶρτσιλ τὸν δικτάτορα τοῦ Κρεμλίνου. Ὁ Στάλιν ἐφαίνετο ὑπερβολικὰ εὐχαριστημένος ἐνῶ οἱ δύο ὑποτακτικοί του ὁ Ρούσβελτ καὶ ὁ Τσῶρτσιλ μὲ πραγματικῶς ταπεινὸν τρόπον ἐπεχείρουν νὰ ἀποκτήσουν τὴν εὐνοιάν του.

Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ ἱστορία θὰ καταγράψῃ τὸν Στάλιν ὡς τὸν αἱμοβιῆ δήμιον τῆς Μόσχας ἴσον καὶ ἂν τὰ ὄργανα νὰ τοῦ προσπαθοῦν τώρα νὰ τὸν στολίσουν μὲ ἕνα φωτοστέφανον δόξης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΑΙΣΣΑΒΩΝΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ (ΔΝΒ)—Ἡ πρεσβεία τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐδημοσίευσεν διαταγὴν εἰς τὸν τύπον κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ἔχοντες βορειοαμερικανικὴν ὑπηκοότητα μεταξὺ 18 καὶ 45 ἐτῶν προτρέπονται ὅπως παρουσιασθοῦν ἀργότερον μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς καὶ ἀναγγελθοῦν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν προξενεῖον.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΠΟΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, (ΔΝΒ).—Ὅτι καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν δῆθεν «ἀπεριορίστων δυνατοτήτων» δὲν ρέει μέλι καὶ γάλα καὶ ὅτι καὶ οἱ Βορειο-Ἀμερικανοὶ κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν τοῦ Ρουσβελτ πρέπει, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν προηγούμενον παγκόσμιον πόλεμον, νὰ σφίξουν κάπως τὴν ζώνην των, καταφαίνεται ἀπὸ πσλυαρίθμους ἀντα ποκρίσεις δημοσιογράφων τῆς Νέας Ὑόρκης. Μία ἀγρία ἐπιθυμία ἀγορᾶς χριστουγεννιάτικων δώρων κατέλαβεν τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας γράφει ὁ ἐν Νέα Ὑόρκη ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Νταίηλυ Τέλεγκραφ». Τὰ καταστήματα ὅμως δὲν ἔχουν νὰ προσφέρουν τίποτε πλέον.

Παιδικὰ παιγνίδια ὡς πληροφορεῖται ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐφημερίδος «Νταίηλυ Μαίηλ» δὲν εὑρίσκονται πουθενά. Μεταξωτὲς κάλτσες γνήσιαι ἢ ὄχι δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον εἰς ὑψηλὰς φανταστικὰς τιμὰς εἰς τὴν μαύρην ἀγοράν. Ἐπίσης καὶ τὰ διάφορα κοσμητικὰ μέσα λόγω τοῦ ρυθμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ ἀγορά των, θὰ παύσουν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ὑπάρχουν. Τὰ καταστήματα ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων παντὸς εἴδους ἔχουν κενὰ τὰ ράφια. Τὸ σύστημα τῶν δελτίων διὰ τὴν διανομὴν τροφίμων, τονίζει περαιτέρω ἡ ἰδία ἐφημερίς, εἶνε πολύπλοκον καὶ δὲν ἱκανοποιεῖ κανέναν.

"Ηδη διὰ νὰ ἀγοράσῃ κανεὶς ἓν τέταρτον λίτρας καπνιστοῦ ψαριοῦ καταναλίσκει 16 στιγμὰς αἱ ὁποῖαι ἀναλογοῦν κάθε ἑβδομάδα διὰ τὴν ἀγοράν κρέατος βουτύρου λίπους τυροῦ καὶ μαγειρικοῦ λίπους. Δι' ἓν τέταρτον τῆς λίτρας βουτύρου καταναλίσκει τις ἀπάσας τὰς 16 στιγμὰς καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παραιτηθῇ τῆς προμηθείας τῶν λοιπῶν εἰδῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἑβδομάδες, διαδέχονται δὲ αἱ ἑβδομάδες αὐταὶ ἡ μία τὴν ἄλλην, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν δύναταί τις, νὰ ἀγοράσῃ οὔτε βούτυρον οὔτε αὐγά, οὔτο λίπος. Δὲν εἰσάγεται πλέον σκωτικὸν οὐΐσκυ καὶ κονιὰκ δὲν ὑπάρχει πλέον καθόλου.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΠΕΡΑΣΕΝ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σιν Προνοίας, τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ΕΟΧΑ συνέβαλον μεγάλως εἰς τὴν περιθαλψιν τῶν βομβαρδισθέντων. Οἰκήματα εἰς τὴν Τούμπαν διετέθησαν, χρήματα ἐδόθησαν κατ' ἄτομον, ἄρτος καὶ ξηραὶ τροφαὶ προσεφέρθησαν εἰς διπλᾶς μερίδας καθὼς καὶ ἐνδύματα.

Ἐπικουρικῶς ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης κ. Γεννάδιος ἤνοιξε κατάλογον ἐράνων καὶ ἤρχισαν ἤδη ἀθρόαι αἱ προσφοραί. Ὅλοι τώρα καλοῦνται νὰ προσφέρουν τὸν ὀβολόν των διὰ τοὺς σκληρῶς δοκιμασθέντας ἀδελφούς μας. Θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἐζητεῖτο ἡ συμβολὴ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς αἵτινες διέθεσαν αὐτοκίνητα καὶ ἄνδρας διὰ τὴν μετιφορὰν τῶν τραυματιῶν, καθὼς ἡ Ἀστυνομίας τὰ ὄργανα τῆς ὁποίας ἐπὶ 48 ὥρες συνεχῶς ἀνέσυρον ἐκ τῶν ἐρειπίων νεκροὺς καὶ τραυματίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ Διοχειρίσεως Βοηθημάτων ἐν Ἑλλάδι (ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ «Διεθνοῦς Κομιτάτου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ τιμὴ τῶν διανεμομένων μπιζελιῶν ὡρίσθη εἰς δρ. 500 (πενταkοσίας) κατὰ μερίδα τῶν 200 δραμίων καὶ οὐχί, ὡς ἐσφαλμένως ἀνεγράφη εἰς ἣν δημοσιευθεῖσαν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, εἰς δρ. 300.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 7.12.1943

Ἐκ τῆς ΕΔΒΕ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Προκήρυξις δημοπρασίας διὰ τὴν φόρτωσιν ἄμμου καὶ ἔρματος ἐκ Λιτοχώρου

Οἱ ΣΕΚ ἐκτίθησιν εἰς ἀνοικτὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν τῷ Σταθμῷ Λιτοχώρου τὴν 14 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1943 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12ην, τὴν φόρτωσιν ἐπὶ ἑξαμήνου εἰς Λιτόχωρον μέχρι 100Μ3 ἄμμου καὶ μέχρι 200Μ3 ἔρματος μηνιαίως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τοπικοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα διαμένοντα μέλη τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐπιμελητηρίου ὅπως ἀπαραιτήτως διέλθωσιν μέχρι τῆς 9ης ὀρξαμένου μηνὸς καὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι 1 μ.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3 μ. μ. μέχρι 4 μ. μ. ἐκ τῶν γραφείων αὐτοῦ δι' ὑπογραφὴν ἀφορῶσα προσωπικὰ αὐτά.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΙΑΤΡΟΣ Κ. Γ. ΖΟΥΡΑΡΗΣ
εἰδικὸς ἰατρὸς Σεξολόγος—Ἀφροδισιολόγος Σπουδάσας καὶ εἰδικευθεὶς ἐν Βερολίνῳ
Ἁγίας Σοφίας 23 Τηλ. 36-53. Ἐπιστημονικὴ θεραπεία τῆς ἀνικανότητος. Ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας πληρώσεως καὶ ἀντιστάσεως.

ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ Η ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ (ΔΝΒ).—Ἡ βρεττανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν ἀγγέλλει ἐξ Ἱερουσαλὴμ ὅτι αἱ ὁμάδες τῶν ἐθελοντῶν αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1940 ἀπετέλουν τὴν πολιτοφυλακὴν τῆς Παλαιστίνης πρόκειται νὰ διαλυθοῦν τὴν ἑβδομάδα ταύτην.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αὔριον ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Ἄννης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ἡ κυρία Ἀνθούλα Β. Δεβόλη.

—Αὔριον ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Ἄννης δὲν ἑορτάζει ἡ κ. Ἄννα Καραγιαννίδου.

— Ἡ κυρία Ἄννα Α. Χατζηαλάνη δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ αὐριανῇ της ὀνομαστικῇ ἑορτῇ.

Ἀριθμὸς 16416

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ σήμερον τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1943 ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ὁ ὑπογεγραμμένος Λουκᾶς Π. Κανάκης δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Θεσ)νίκη Πρωτοδικῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Δημητρίου Μελανίδου, πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ ἐναγομένου Εὐαγγέλου Βιτάλη κατοίκου Θεσσαλονίκης, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Θεσ)νίκη Πρωτοδικῶν διὰ τὴν τέως κάτοικον Θεσσαλονίκης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς Δήμητραν, σύζυγον τοῦ ἐνάγοντος Εὐαγγέλου Βιτάλη, τὸ γένος Παπάζογλου ἢ Χατζημιχάλη, ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ παραγγέλλοντός μοι ὡς ἄνω πληρεξουσίου δικηγόρου κεκυρωμένου τοιούτου τῆς ὑπ' ὁριθ. 1665)1943 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσ)νίκη Πρωτοδικῶν, δι' ἧς δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης ὁρίζει παράβολον διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσκήψεως ἀνακοπῆς δραχμὰς 1000 καὶ ἔξοδα ἐρημοδικίας δραχμὰς 16.000. Κηρύσσει λελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον ὑπαιτιότητι τῆς ἐναγομένης καὶ καταδικάζει τὴν ἐναγομένην εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ ἐνάγοντος ἐκ δραχμῶν 80.000. Καὶ εἰς ἔνδειξιν. Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεύς Γ. Βελούζος (Τ.Σ.). Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ Λουκᾶς Κανάκης (Τ.Σ.). Δημοσιευθήτω περίληψις τῆς ἀποφάσεως ὁΐ; διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἀπογευματινῆς» καὶ «Δελτίου Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν». Θεσ)νίκη σήμερον. Ὁ Εἰσαγγελεύς Γ. ελούζος (Τ. Σ.).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἡ εἴσοδος εἰς τὰς παραστάσεις τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 8ης τρέχ.
Πέμπτης 9ης »
καὶ Παρασκευῆς 10ης »
εἰς τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους καὶ φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας μὲ τίμημα εἰσόδου τὸ ἥμισυ τοῦ κανονικοῦ εἰσιτηρίου καὶ μέχρι δύο θέσεων δι' ἕκαστον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943
Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ
ΚΩΜΩΔΙΑ
Παραστάσεις καθημερινῶ